

670

Sólin blygðast að skína skær

1. Sól - in blygð - ast að skín - a skær þá skap - ar - a sinn sá líð - a,
 2. Yf - ir - gef - inn kvað son Guðs sig þá særð - i hann kvöl - in megn - a,
 3. Þá sól - ar - birt - unni' eg svipt - ur er sjón og heyrn tek - ur að dvín - a,

hún hafði' ei skuld, það vit - um vær, þess voð - a - meins - ins stríð - a.
 yf - ir - gef - ur því aldr - ei mig ei - líf - ur Guð hans vegn - a.
 raust og mál - fær - i minnk - ar mér, myrk - ur dauð - ans sig sýn - a,

Ó, hvað skyld - i þá skamm - ast sín skepn - an sem Drott - i jók þá pín
 Fyr - ir þá Herr - ans hryggð - ar - raust hæst - ur Drott - inn mun ef - a - laust
 í minn - i þér, Drott - inn sæll, þá sé son - ar þíns hróp á kross - ins tré.

með hryggð og hjart - ans kvíð - a.
 grát - beiðn - i minn - i gegn - a.
 Leið sál til ljóss - ins mín - a.